

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ اگست ۲۰۲۴

نه فاجعه جدیدی است نه فتح، صاف و ساده ادامه حاکمیت استعمار است!

پنجشنبه- ۲۵ اسد ۱۴۰۳ - کابل: از زمانی که سه سال قبل امپریالیسم امریکا و بقیه شرکای تجاوزش در یک روند پیچیده استخباراتی حاکمیت را از باند های تکنوکرات و شرکای جهادی آنها پس گرفته و به طالب و طالبیسم بدون سر و صدا انتقال دادند، تا امروز که سه سال از کار از آن انتقال می گذرد، طیف های مختلف جامعه نسبت به این انتقال نظرات متفاوتی ارائه می دارند.

طالب و حاکمیت ملا سالار آن را روز فتح دانسته بی میل نیستند که آن را بر تر از "فتح الفتوح" صدر اسلام یعنی پیروزی لشکر اسلام در زمان خلافت عمر دومین خلیفه اسلام بر شاهنشاهی ساسانی و فتح قسطنطنیه به وسیله سلطان محمد فاتح اعلام بدارند. در حالی که مخالفان این حاکمیت، عده ای آن را "روز سیاه"، "فاجعه جدید"، "عقبگرد تاریخی افغانستان" می نامند، مگر همزمان با آن هستند نیروهائی که عدم حضور فزینی نیروهای اشغالگر را دستاویز قرار داده، علی رغم آن که طالب یک حاکمیت مستمری خور است لباس مستقل را بر تنش نیز نمایند.

تا جایی که من می دانم در هر دو دید و ارزیابی بسیار آگاهانه تلاش می گردد تا از یک سو نظام ملاسالار را به جای آن که مولود و محصول معامله بین امپریالیسم و ارتجاع معرفی دارد آن را فتح و پیروزی معرفی دارند و از سوی دیگر دست دراز امپریالیسم را در ادامه حیات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی افغانستان نادیده گرفته، ۲۵ اسد را به مثابه نقطه عطف تاریخ معرفی و جنایاتی را که اینک به وسیله نوکران جدید امپریالیسم در افغانستان صورت می گیرد، به نوکران نسبت داده امپریالیسم امریکا و شرکاء را "برانت" بدهند.

هموطنان گرامی!

همان طوری که قبلاً بار ها نگاشته و بر آن تأکید ورزیده ام، آوردن مجدد طالب و سپردن حاکمیت به آنها، یک شبه اتفاق نیفتاده که این روز را به مثابه نقطه عطف در تاریخ معاصر افغانستان مشخص بسازیم. چه با مراجعه به حوادث و رویداد های سال ۲۰۰۱ و قبل از آن، امپریالیسم امریکا مصمم بود که افغانستان را به طالب بسپارد. بر همین مبنا بود که به گفته استاد "موسوی" عملیات نظامی اشغالگران امریکائی و شرکاء در همان سال ۲۰۰۱ و اوایل ۲۰۰۲ کلاً ماهیت "تار و مار" کننده و "پراکنده ساختن" نیروها را داشت.

می دانیم که تعمیم چنین سیاستی از جانب نیروهای مهاجم و اشغالگر داشتن چشم امید به بخشهایی از نیروهای تحت هجوم، به نیت استفاده مجدد از آنها می باشد. از آن زمان همه شاهدیم که امپریالیسم امریکا و شرکاء در عین حالی که با قساوت و بیرحمی تمام مخالفان بالقوه طالب را با "پنبه حلال" نموده آنها را از صحنه نظامی که جای خود دارد حتا از صحنه سیاسی مؤثر در کشور بیرون نمودند، با به کار بستن جدیدترین شیوه های استخباراتی، طالب را نه تنها بزرگ ساختند تا حاکمیت را به وی تحویل دهند، بلکه چنان فضای رعب و وحشتی را نیز خلق نمودند، که مردم رزمنده و شجاع افغانستان به جای ایستادگی مقابل هجوم نیروهای جدید استعماری، فرارطلبی پیشه نموده، در اسرع وقت سر از اروپا و امریکا در آورند.

هموطنان گرامی!

حاکمیتی که امروز در افغانستان تجربه می کنیم نه فتح و پیروزی علیه اشغالگران است و نه یک فاجعه جدید و یا "روز سیاه" تازه است، بلکه ادامه همان مناسبات مستعمراتی قبلی است که فقط نوکران جدیدی جای نوکران قبلی را گرفته، مجریان جدید سیاست امپریالیسم امریکا به جای جواسیس تکنوکرات و جهادی، جواسیس طالب می باشند. بیائید بعد از حدود نیم قرن زیستن در باتلاق های خون و کوره های آتش سرانجام بیاموزیم که پدیده ها را به نام خودشان بنامیم و حین معرفی آنها خواسته و یا ناخواسته، اشغالگران امریکائی و شرکاء را برائت ندهیم.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزءلاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی - طالبی به صورت خاص می باشد.

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!